

[Stetter.]

skal inddrages under den statslige revision, heller ikke når det drejer sig om et efterfølgende gennemsyn af disse institutioners regnskaber; det vil efter vores opfattelse være dobbelt arbejde.

Derimod ønsker den konservative gruppe revisionen frigjort fra dens formelle tilknytning til og afhængighed af administrationen og skiftende regeringer. Denne tankegang er ikke ny. I marts 1962 gav min partifælle Poul Møller her i folketinget støtte til et radikalt forslag herom fremsat af Aage Fogh. De to folketingsmedlemmer var på det tidspunkt statsrevisorer, og jeg håber, at de nuværende deler denne opfattelse.

I april 1973 sendte jeg på den daværende konservative gruppes vegne et brev til folketingets formand med opfordring til at genoptage sagen. Jeg skrev dengang, at udviklingen har vist, at det er nødvendigt at give folketingets udvalg mulighed for selv at kunne få foretaget en vurdering af lovforslagenes økonomiske og arbejdskraftforbrugende virkninger. Samtidig er det påkrævet, at folketinget har adgang til løbende direkte at kontrollere de givne bevillinger.

Disse problemstillinger er fortsat aktuelle. Lovforslaget imødekommer kun formelt, men ikke reelt disse ønsker. Revisionsmyndigheden foreslås henlagt under en generaldirektør, som udnævnes og afskediges efter indstilling fra økonomiministeren, ganske vist efter samråd med statsrevisorerne. Regeringen har på dette væsentlige punkt tilsluttet sig embedsmandsudvalgets flertal.

Den konservative gruppe mener imidlertid fortsat, at revisionen skal henlægges under folketinget. Generaldirektøren skal som følge heraf udnævnes efter indstilling fra folketingets formand og gerne i samråd med statsrevisorerne. Jeg henviser til praksis ved udnævnelse af folketingets ombudsmand.

Vort synspunkt deles af et mindretal i embedsmandsudvalget og støttes af revisionens personalerepræsentanter. Vi finder, at der bør lægges vægt på den opfattelse, som findes hos revisionsdepartementernes ledelse og medarbejdere.

Det er efter vor mening logisk, at folketinget, som har retten til at bevilde statens udgifter og til at fastsætte indtægterne, og som har myndigheden til at godkende regn-

skaberne, også skal have det direkte ansvar for revisionen af disse regnskaber.

Vi håber, at dette princip under udvalgsbehandlingen vil opnå tilslutning fra et flertal her i tinget.

Poul Dam (SF):

I betragtning af, at dette lovforslag jo hviler på en betænkning og de tidligere ordførere har fremsat mange forstandige tekniske bemærkninger, kan jeg formodentlig fatte mig i yderste korthed.

Vi er positivt interesserede i en ny lovgivning på dette område. Den lovgivning, vi har, er jo snart 50 år gammel, og der er brug for en fornyelse af den.

Der er megen grund til at mene, at et administrationsapparat af et sådant omfang, som den statslige revision er, vil være mere, end man med rimelighed kan indlægge under folketinget, selv om jeg meget vel er klar over, at nogle af de argumenter, som hr. Stetter lige har nævnt, har meget på sig. Hr. Stetter omtalte også folketingets ombudsmand i denne sammenhæng, og man kan måske mærke sig, at der i grundloven er hjemmel for at udpege 2 ombudsmænd, det vil sige, at den ene ombudsmand kunne være en revisionsombudsmand.

Der er et specielt problem, som også hr. Stetter nævnte, det er spørgsmålet om de institutioner, for hvilke der ved lov er fastsat en særlig revisionsordning. De er undtaget fra det almindelige revisionsystem her, men jeg har dog lagt mærke til, at der i § 4 er hjemmel til, at generaldirektøren — nu er vi jo ikke så meget for generaler, heller ikke for generaldirektører — kan forlange regnskaberne for sådanne institutioner forelagt, og det giver vel en vis garanti for, at der ikke foregår en selvstændig og meget uafhængig administration uden for det, som folketinget i almindelighed ønsker.

Der er imidlertid en betydelig fare for, ikke alene her, men også for en række af de institutioner, som i øvrigt modtager tilskud fra det offentlige eller bidrag fra det offentlige, og hvor der kræves meget grundig regnskabsaflæggelse ved statsautoriseret revisor osv., regnskaber, der derefter bliver kontrolleret af de respektive ministerier, at der kan ske et vist dobbeltarbejde, og det bør man naturligvis undgå.

Jeg kan heller ikke lade være med at tilfø-